

ЯРЕБИЦАТА И ЛЕНИВИЯТ БЪЛГАРСКА НАРОДНА ПРИКАЗКА

chitanka.info

Една яребица направила гнездо сред нивата на най-мързеливия селянин. Снесла яйца и измътила три яребичета. Расли пиленцата, пораснали. Започнали да излизат от гнездото, разтваряли крилца, ала още не можели да летят, защото били немощни. Лятото обагрило нивата с жълта боя. Натежалите класове почнали да ронят зърно. Една сутрин стопанинът пристигнал на нивата, погледнал храната и се почесал по врата:

— Време е да прибера храната — рекъл гласно той. — Утре ще повикам приятелите си да я пожънат. Когато продам житото си, ще им се отплатя.

Едно от яребичетата, което било излязло от гнездото си и се гушело наблизко, чуло тия думи на стопанина и се завтекло при майка си:

— Мамо, да бягаме по-скоро, стопанинът отиде да вика приятелите си да пожънат нивата. Ще ни открият гнездото.

— Не бойте се, деца! — изчуруликала яребицата. — Ние отгук няма да мръднем, докато стопанинът чака други да му свършат работата.

На другия ден селянинът пак пристигнал и пак се почесал по врата, като мърморел:

— Моите приятели не дойдоха, но аз ще повикам роднините си да пожънат житото.

Яребицата пак рекла:

— И тоя път, деца, бъдете спокойни!

Подир три дни ленивият селянин пристигнал ядосан и се заканил:

— Щом като никой не идва да пожъне тая нива, ще взема да я запаля, че каквото ще да става.

Като чула тая заплаха, яребицата припнала и извикала малките си яребичета.

— Бягайте, деца, да бягаме, защото тоя мързелив човек може да изпълни заканата си!

ЗАСЛУГИ

Имате удоволствието да четете тази книга благодарение на *Моята библиотека* и нейните всеотдайни помощници.

МОЯТА БИБЛИОТЕКА

<http://chitanka.info>

Вие също можете да помогнете за обогатяването на *Моята библиотека*. Посетете **работното ателие**, за да научите повече.